

ZATURDAG 3 SEPTEMBER.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franko p. p. f 6.00. Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau van DE TIJD.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor grootte letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 7 September.

VEREENIGDE ZITTING DER BEIDE KAMERS
van Donderdag, den 6 September 1860, ter sluiting van de gewone vergadering der Staten-Generaal.
(Zittingjaar 1859—1860.)

De heer Philipse, voorzitter der Eerste Kamer, bekleedt den voorzitterstoel.

De Voorzitter laat den griffier voorlezen een besluit des Konings van 23 Augustus jl., waarbij aan den minister van Binnenlandsche Zaken wordt opgedragen om zich heden, des namiddags ten twee ure te begeven naar de vergadering der Staten-Generaal, en aldaar in naam des Konings de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal te sluiten.

De Voorzitter benoemt een commissie van acht leden der Eerste en der Tweede Kamer, om den heer minister van Binnenlandsche Zaken in- en uitgeleide te doen.

Kort daarop wordt de minister van Binnenlandsche Zaken, die zich op de gewone statelijke wijze naar de vergadering der Staten-Generaal begeven heeft, de zaal binnengeleid.

De heer van Heemstra, minister van Binnenlandsche Zaken, plaatst zich voor den troon en houdt de volgende aanspraak:

MIJNE HEEREN!

Door den Koning gemagtigd ben ik in Uwe vereenigde zitting gekomen om in Hoogstdezelfs naam Uwe tegenwoordige vergadering te sluiten.

Uwe beraadslagingen gedurende het afgelopen tijdperk, zijn weder in menig opzigt aan s'lands belangen bevorderlijk geweest.

Door uwe medewerking zijn onderscheidene wetten tot stand gekomen, en behalve dat uwe goedkeuring van de Rijksbegroting en van de middelen tot dekking der uitgaven in den geregelden gang van zaken voorzien heeft, zijn de maatregelen tot schulddelging voortgezet, waardoor het krediet van den Staat op nieuw bevestigd is.

Een bijzonder gewigt had uwe overweging van een groot nationaal belang, waarop sedert jaren veler oogen gevestigd waren. De aanleg van spoorwegen voor rekening van den Staat is bij de wet bevolen, en tot den onmiddellijken aanvang van het werk zijn bereids de noodige middelen aangewezen.

Wel is waar bleef de wettelijke regeling van andere onderwerpen buiten behandeling of onafgedaan. Nogtans, voor zoo ver het onderzoek heeft plaats gehad, mag de moeite, daaraan besteed, niet als verloren beschouwd worden, maar zal, bij de hervatting uwer werkzaamheden, de voorafgegaane wisseling van denkbeelden de taak verlichten, en eene gewenschte uitkomst gewis bevorderen.

In naam des Konings verklaar ik deze vergadering der Staten-Generaal te zijn gesloten.

Er is niets dat meer medelijden verdient dan valschheid en ontrouw, die, waar hij meent op te bouwen, alles vernietigt om af te breken. Onze Protestanten zijn daarvan een treurig voorbeeld, als zij Christus verwoesten, denkende dat zij het nimmer meer zouden zien.

Het doet ons denken aan jaren dat hunne klagten gehoord worden, en hoe stemmen des jammers, over de ontrouw aan de leer der liberalen predikanten. Het is zeker een bittere reden. De universiteiten van Leiden en Groningen zijn in handen der rationalisten, en zoo het te Grooten is beter gesteld is het heeft niet veel over. Professoren als Hofstede de Groot, Opzomer en Scholten leggen den grondslag van het echt gereformeerd geloof zal worden opgevoerd. Men begrijpt wat dat geeft, als men weet, dat de doktoren hunne leerlingen met volle zeilen in de wateren van het ongelooft zenden zonder dat men menscheijkerwijs gesproken, om oot den weg tot het licht des geloofs terug te vinden. De gevolgen liggen voor een ieder open. Het gan-

sche land is vervuld met predikanten, die een Evangelie prediken, waaraan zij niet gelooven. Zij zijn verzeild in het rationalisme, en dewijl het volk daarvoor nog niet rijp is, zoo predikt men het Evangelie naar de bevattings van dat volk, om het langzamerhand voor het ongelooft rijp te maken. Het geschiedt niet zonder wrange vrucht. Het is verschrikkelijk hoe in korte jaren het rationalisme voortgang heeft gemaakt onder alle klassen en rangen der maatschappij, vooral in de steden, waar behendige, welbespraakte predikanten aan een dom publiek, onder den naam van wetenschap, wijs maken wat zij verkleden, en geloofd worden. De zoogenaamde wetenschap is van de standen, die zich wetenschappelijk noemen, afgedaald tot den geringen man, die nauwelijks leest en schrijft, maar desniettemin op zijne wetenschap roemt. Wel te verstaan, al zijne wetenschap is soms in een enkele preek opgedaan, waarvan hij zeker de helft niet begrepen heeft. Het is waarlijk droevig te zien, hoe het ongelooft met vasten, onweerhoudbaren tred voortgaat, en niet te keeren is door de werkzame tegenkanting der orthodoxen. Het kwaad heeft zich zoo zeer bij een groot deel der bevolking gevestigd, dat het zelfs niet meer naar de goede trouw van de orthodoxe predikanten geloof. Het ziet ze aan voor huichelaars, die, om de mildheid der tijdsgeest- en revolutionairen, de huik naar den wind hangen. Vermoedelijk zijn er onder de jonge predikanten, die hun rationalisme slechts ter zijde gesteld hebben, om daardoor spoedig onder de orthodoxen in eene goede bediening te geraken; maar men behoeft daarom nog niet allen met schreele oogen aan te zien. En toch, het ongelooft volk is geneigd om door woord en daad alle orthodoxen zonder onderscheid voor huichelaars uit te schelden.

Daartegen nu voert het troepje regtzinnigen een wanhopigen maar met alle kracht aangespannen strijd. Wij verheelen niet, dat wij dikwerf het geduld, de lijdzaamheid, de opofferingen bewonderd hebben, die zij aan dezen kamp voor de waarheid besteden.

Maar ziehier nu de verblindheid van de dweepzucht. Diezelfde regtzinnigen, die zoo hevig een oorlog voeren tegen de ongelooft rationalisten, gaan desniettemin met diezelfde rationalisten in bondgenootschap, om het Evangelie en de godzaligheid, zooals zij 't noemen, onder de Roomschen te verkondigen.

Ziehier eene circulaire, die onder de Protestanten rondgaat, ten einde geld in te zamelen voor twintig Evangelisten (marskramers), die Noord-Brabant plat zullen moeten loopen. Zij prijkt met de ondertekening van den wijd beroemden orthodoxen aanvoerder dr Capadoce, met den naam van den insgelijks als ijveraar befaamden heer Esser, en met den bijstand van den *Heraut*. Het is alles zuiver orthodox. Maar dat zuiver orthodoxisme sluit zich aan bij den grooten troep ongelooft en kleedt haar circulaire niet in de tale Chanaans, maar in de spraak der liberalen ijverars. Ziehier het stuk:

„Waarde Mede-Christenen!

„Wij komen met volle vrijmoedigheid in den naam onzes Heeren U mededeelen, dat het werk der Evangelisatie, hetwelk door andere vrienden wel is waar in bijzondere localiteiten, maar door de Nederlandsch Evangelisch Protestantische Vereeniging, meer algemeen in onderscheidene deelen onzes Vaderlands geregeld, en, wij mogen er bijvoegen, gezegend voortgaat, zich noodwendig moet uitbreiden; want een wijd veld is voor ons geopend in Noord-Brabant. Vele honderden onder de Roomsch-Katholieken zijn welligt ook daar bereid om het Woord des Evangelies in eenvoudigheid, maar niet getrouwheid verkondigd, aan te hooren en te ontvangen.

„Ja, wie zal het ons zeggen of niet de tijd weldra aanbreekt zal, dat even als voor de Evangelisatie in België, ook voor ons de velden wit zullen beginnen te worden om te oogsten. Thans hebben wij intusschen slechts twee Evangelisten in die Provincie. Wij moesten er twintig en meer hebben en mogen de hoop voeden, dat God de herten van oprecht bekeerde jongelingen zal opwekken, om zich tot ons te wenden; maar zullen

zij kunnen geplaatst worden om onder Gods zegen tot heil van velen werkzaam te zijn, dan moeten zij bij oprechte vroomheid des harten en nederigheid, ook gegronde Bijbelkennis en de noodige bekwaamheid bezitten. Daartoe behoeven zij goed voorbereid en onderwezen te worden en voorts onderhouden. De kosten van een en ander zijn zeer hoog, terwijl wij over zeer weinig te beschikken hebben, en toch het werk der Evangelisatie zal door ieder, die eenige kennis draagt van den toestand, waarin wij verkeeren, niet alleen als hoogst nuttig, maar in den volsten zin des woords, als onmisbaar erkend worden. Daarom komen wij met nadruk en ernst, met warme en vrijmoedigen aandrang, onze Mede-Christenen op het harte drukken, dat zij ons door hunne milde bijdragen, door de betooning van hunne Christelijken ijver en dank tot God, door hunne biddende medewerking helpen, om allerwege het zaad des Evangelies, ook in Noord-Brabant te strooijen, overtuigd en verzekerd van de waarheid van Gods beloften: „Mijn Woord zal niet ledig wederkeeren, maar het zal datgeen doen, waartoe Ik het heb uitgezonden.”

„Die God bewege Uwe harten om in de bevordering van Zijn Koninkrijk niet slechts eene pligtvervulling te erkennen, maar een uitnemend voorrecht te genieten.

„Namens het Bestuur der Nederlandsch Evangelisch Protestantische Vereeniging,
Dr. CAPADOCE, Secretaris.

’s HAGE, den 2^a Augustus 1860.

„De Redactie van de *Heraut* wil zich gaarne met de inzameling der bijdragen belasten, welke ook zouden kunnen worden toegezonden aan den Phisicaris der Vereeniging (den heer ESSER) of aan den Secretaris (Dr. CAPADOCE), beide woonachtig te 's Hage.”

Noord-Brabant en Limburg weten nu wat zij te wachten hebben, namelijk een heirleger van marskramers, die, onder voorwendsel van bijbels te verkopen, allerlei slechte waar rondragen in den vorm van schotschriften tegen al wat heilig en eerbaar is. Er zijn onder die vliegende blaadjes door orthodoxe en liberale handen rondgespreid, zulke lage en zoo gemeene, dat het onbegrijpelijk is hoe fatsoenlijke lieden zich met de verspreiding van zulke schotschriften kunnen inlaten. Maar alles is goed tegen de grijze geloovige moederkerk. En het schijnt wel, althans in de praktijk, dat de orthodoxen van een Katholiek veel liever er een protestantschen Christus-loochenaar zouden maken, dan hem zijn geloof aan Christus ongedeed in de moederkerk te zien belijden!

Wat een dweepzucht! Maar wat een verbond ook van orthodoxen en liberalen!

De *Monde*, een Parijsch blad, dat slechts weinige, doch daarentegen zeer goed ingelichte korrespondenten bezit, bevat een brief uit Napels van 31 Augustus, die eenig licht werpt op den toestand aldaar. Het blijkt uit dien brief dat, zooals wij reeds lang geleden vermoed en gezegd hebben, het ministerie aan het hoofd staat van het verraad, waardoor de troon der Beide-Siciliën in elkander stort. Dit werd ten laatste zoo klaarblijkelijk dat de Koning, wien het niet zoo zeer aan zedelijken moed als aan inzicht en vastberadenheid schijnt te ontbreken, in een stormachtigen kabinetsraad zijn ministers in het aangezicht verraderij begaafte, en het besluit te kennen gaf om aan het hoofd zijner weinige getrouwen tegenweer te bieden, en des noods te sneuvelen. Deze verklaring was door den raad van het ministerie, dat de Koning de vlugt nemen zou. Den volgenden dag is er weder eene bijeenkomst zonder den Koning gehouden, waaraan de generaals Ischia, en Crotiano deelnamen. De laatste verklaarde den heer de Labono Romano, de Martino, Langili en de andere ministers onbewimpeld dat hij ze zou laten fuzilleren, zoo zij verder gingen dan de konstitutie het veroorloofde. Deze generaal heeft daarop bevel gegeven het revolutionair annexionistisch comité in hechtenis te nemen, doch zijn leden waren verdwenen of hielden zich schuil. Ook tegen den redakteur van *Il Garibaldi*, die openlijk het volk aanhitste den Koning te verjagen werd bevel tot gevangenzetting uitgevaardigd.

Volgens latere berigten, per telegraaf ontvangen, schijnt

nen deze maatregelen in het laatste uur door den Koning genomen, niet gebaat te hebben. Immers daardoor vernamen wij dat de nationale garde van den Koning geëischt had dat hij Ischitella en Cutrofiano zou ontslaan, en 't blijkt dat de Koning aan dien wensch al wederom gehoor heeft verleend. Twee andere generaals zijn aan het hoofd der bezetting van Napels gesteld. Een van hen is bekend, doordien hij in 1848 op Sicilië, even als onlangs generaal Lanza, met het oproer heeft gekapituleerd. Het blijkt nog uit den brief, waarvan wij hierboven spraken, dat die nationale garde, tegenover wiens bedreigingen de Koning zich op nieuw zwak heeft betoond, door Liborio Romano van wapens en ammunitie was voorzien. Men ziet dat Garibaldi en de Piëmontesche partij geen gebrek aan handlangers hebben. Behalve het ministerie en vele krijgsoversten, ziet men 's Konings naaste bloedverwanten, zooals de hertog van Syracuse, en een oud voorvechter zijner dynastie, als generaal Nunziante, openlijk tegen hem met Cavour gemeene zaak maken. Het moet intusschen gezegd worden dat de weifelende houding van den jongen vorst niet geschikt is om degenen, die hem getrouw bleven, moed in te boezemen. Onder zijn vader, die er onverschillig voor was, dat men hem *re bomba* noemde, durfden de zamenzweerders zich niet verroeren. Die laaghartige menschensoort heeft trouwens ook dan alleen moed als er geen gevaar is, en als Frans II ter gelegener tijd uit het buitenland een bekwaam generaal had ontboden, zoo als bij voorbeeld de Paus heeft gedaan, en zijn kanonnen en geweren voor het doel gebruikt had, waarvoor zij moeten dienen, in plaats van op Frankrijks raad een konstitutie te verleenen, die den vijanden van den Staat de magt in handen geeft, dan zou hij zich waarschijnlijk hebben kunnen handhaven. Het blijkt uit alle berigten — onder anderen ook uit het gisteren medegedeelde voorval met Briganti — dat de soldaten en matrozen aan de zaak des Konings verkleefd waren. Alleen hunne bevelhebbers pleegden verraad. Zouden zij het gedurfd hebben, als een wakker en bekwaam legerhoofd hen in het oog had gehouden?

Nu staat de Koning bij Avellino met de troepen van de hoofdstad Garibaldi af te wachten. De kolonel Bosco, onlangs tot generaal-majoor bevorderd, bevindt zich aan zijne zijde. Bosco is de eenige der Napolitaansche bevelhebbers, die moed en trouw heeft betoond. Zal hij het blijven doen tot het einde toe? En als hij het doet zal de Koning zijn voornemen ten uitvoer brengen om liever te sneuvelen dan te wijken, de eenige eervolle uitweg, welke hem overblijft? De gebeurtenissen zullen weldra antwoord op deze vragen geven, want de ontkenning van het Napolitaansche treurspel kan men elken dag te gemoet zien.

Met betrekking tot de publieke werken der stad, blijkt uit de gemeente-begroting voor 1861, dat B. en W. aan den Raad o. a. voorstellen:

1°. De Anjeliërsgracht te dempen, waarvan de kosten op f 80,000 geraamd zijn.

2°. Den Leprozenburgwal en de Muidergracht van de Amstelstraat tot de Heeregracht te dempen; waarvan de kosten op f 26,400 geraamd zijn.

Tot welke beide dempingen thans kan worden overgegaan, daar aan de vernieuwing en herstelling van wallen, welke reeds ingestort waren of dreigden in te storten, gedurende de laatstverloopen zes jaren zóó veel is verrigt, dat zonder eenig bezwaar de vernieuwing gedurende 1861 over een kleinere uitgestrektheid kan worden beperkt.

3°. De leidsche poort af te breken en haar te vervangen door een ijzeren hek, waartoe de som van f 15,000 wordt vereischt.

Deze maatregel is een gevolg van de stormen in Febr. en Mei dezes jaars, waardoor belangrijke schade aan dat gebouw is toegebracht, die met spaarzaamheid werd hersteld. Bij het te maken ijzeren hek of barrière zullen wachtklokken voor de administratie der stedelijke accijnzen en voor de politie gebouwd worden. Het bureau van politie der 4e sektie, thans in de Leidsche poort gevestigd en dat, blijkens de ondervinding, te veel verwijderd is uit het midden dezer sektie, zal volgens het voorstel van B. en W. worden overgebracht naar een beter gelegen punt, hetwelk gevonden is in de nu beschikbare stads gebouwen op de Turfmarkt, bewoond geweest door de opzieners dezer instelling.

4°. Het bouwen eener nieuwe overdekte vischmarkt, ter plaatse waar thans de hulp-vischmarkt is, Geldersche Kade. De daartoe te besteden som is op f 72,000 begroot.

Onder een der andere hoofdstukken der begroting komt een nieuwe post voor ad f 20,220, strekkende tot uitkeering der som van f 650 als uitkoop per hoofd aan 31 personen, met welke bij de opheffing van het Leprozenhuis een schikking tot uitkoop is gemaakt, en voorts van een lijfrente ad f 70 aan eene provenierster, krachtens afzonderlijke overeenkomst.

Voor de muziek der schutterij werd jaarlijks de som van f 300 uitgetrokken; thans wordt voorgesteld dat bedrag tot f 3000 te verhoogen.

De kosten voor onderwijs beloopt ongeveer f 60,000. De plaatselijke direkte belasting wordt voorgesteld ten bedrage van 3.6 pCt. van het belastbare kapitaal, of f 775,000.

Naar wij vernemen zou hoofdstuk V der Staatsbegroting over 1861 een post bevatten van 34 miljoen tot aanvankelijke uitvoering over dat jaar van de wet tot aanleg van spoorwegen. Daarentegen zou, even als vroeger steeds heeft plaats gehad, onder de middelen worden opgenomen het vermoedelijk koloniaal batig slot over 1861, waarvan het eindcijfer nader, almede gelijk tot voor twee jaren, door de wet zal worden vastgesteld. (R. C.)

De Antwerpsche *Précurseur* bevat een artikel over de doorgraving van Holland op zijn Smalst, en brengt ter kennis van zijne lezers de hoofdtrekken van het rapport, te dier zake door den raad van den waterstaat aan onze Regering ingediend, en welk rapport door den Brusselschen *Moniteur des intérêts matériels* is medegedeeld. De laatste regels van de beschouwingen in het Antwerpsche blad luiden als volgt: „De toestand der haven van Antwerpen heeft, wat de belemmeringen betreft die de scheepvaart moet ondervinden, genoeg overeenkomst met dien der haven van Amsterdam, om België, dat inderdaad slechts één groote zeehaven heeft, niet onverschillig te laten bij hetgeen in Nederland geschiedt en geschiedt zal, met het doel de kunstwegen aan te leggen ter vervanging van de natuurlijke wegen, waarop men niet langer mag rekenen, omdat zij dagelijks moeilijker worden, België zal voor Antwerpen hetzelfde besluit moeten nemen als Nederland voor Amsterdam neemt. „In oude landen,” doet de *Moniteur des intérêts matériels* opmerken, „is het onmogelijk zich van de oude wegen voor de groote koopvaart te bedienen; er bestaat volstrekte noodzakelijkheid kunstwegen aan te leggen. *Diegene der twee natien, welke het spoedigst de handen aan het werk zal slaan en het met den meesten ijver zal voortzetten, mag hopen het handelsoverwigt op hare mededingster te erlangen.*” Wij deelen deze meening en het is van groot belang dat Nederland, goed gewaarschuwd, dien ten gevolge maatregelen neme.

Men leest in het *Handelsblad*:

„De bewering van *l'Universel*, dat Koning Leopold te laat te Wiesbaden is gekomen om met den Koning der Nederlanden eene bijeenkomst te hebben, kan voor onjuist worden verklaard; uit een brief van een Belgiesch staatsman blijkt, dat Koning Leopold zich zeer tevreden heeft betoond over die bijeenkomst.”

De „Belgische staatsman” is uit de lucht gegrepen of is misleid door de dagbladen. Wij verzekeren nogmaals dat Koning Leopold te Wiesbaden onzen Koning niet heeft gesproken.

Een aantal burgemeesters in Gelderland heeft te Ruurlo vergadering gehouden en bij adres aan Z. M. den Koning gevraagd, dat hun eene jaarlijksche toelage zou worden verstrekt, nu de gemeentewet hunne werkzaamheden zoo zeer heeft vermeerderd, waarvan vele, voortspuitende uit kies-, armen- en onderwijs-wetten, wetten op nat. militie en schutterij, op grond- en person. belasting en patent uitsluitend in 's Rijks belang geschieden.

Z. M. heeft P. C. van Sösten vergund het aannemen en dragen der onderscheidingsteekenen van ridder der orde van de Roos, hem door Z. M. den Keizer van Brazilië geschonken; pensioen verleend aan de gewezen hoofdonderwijzers: D. Teeuwen, te Gas el, gem Soerendonk, van f 94, J van Braambeek, te Zevenbergen, f 750; H. Hageman, te Nijmegen, f 206; S. Coenraad, zich schrijvende S. Koenraad van Valkenburg, te Leeuwen, gem. Wamel, f 222; A Kwast, te Kolhorn, gem Barsingerhorn e. a., f 500, W. F. Verkerk, te Schellingwoude, gem Ransdorp, f 125; W. Julius, te Utrecht, f 763; F. H. Diemer, te Leeuwarden, f 583

KAMPEN, 5 Sept. Gisteren vierde de R. K. Gemeente van Kampen feest; met vreugde herdacht ze dat 25 jaar geleden de Eerw. Heer H. A. Nieuwentap haar tot herder werd geschonken. De deelneming was dan ook algemeen; reeds vroegtijdig vulde eene talrijke schaar den grijzen, doch thans door smaakvolle versiering verjeugdigen tempel. — De eerbiedwaardige jubilaris, bijgestaan en omgeven door eene talrijke priesterschaar, besteg het altaar om aan God het offer zijner dankbaarheid op te dragen; niet weinig schitterde daarbij het prachtig Officie een geschenk van de gansche gemeente. De Eerw. heer v. d. Akker, rektor van het R. K. Jongens Weeshuis te Amsterdam, beklom den predikstoel. Naar aanleiding der woorden: „de goede herder geeft zijn leven voor zijne schapen,” hield Zijn Eerw. eene treffende redevoering, die op allen eenen diepen indruk maakte. Zijn Eerw. begon met in herinnering te brengen dat ook heden, 50 jaar geleden, het schoone kerkgebouw aan zijne oorspronkelijke bestemming, aan de R. K. Godsdienst werd terug gegeven. Vervolgens toonde de welsprekende redenaar hoe de Jubilaris 25 jaar lang als een getrouwe wachter over zijne kudde had gewaakt;

hoe hij al dien tijd als een goed herder zijne schapen tegen de gevaren immer moedig had verdedigd; en delijk hoe hij ze, als een vader zijne kinderen, liefderijk had verzorgd. — Dat de woorden van den begaafden redenaar werden begrepen, diep werden gevoeld, dit getuigden de tranen, die aller oogen ontvloeiden.

Spare God den eerbiedwaardigen herder nog vele jaren voor zijn geliefde kudde, dit is voorzeker de wensch van alle Kampenaren.

HOORN, 6 Sept. Op de markt alhier werden aangevoerd 260 stapels Kaas. Prijs: Kleine Gras f 25.75.

GOUDA, 6 Sept. De veemarkt van heden met goeden aanvoer; de prijzen waren vlugger. Schapen mede vlug. Magere varkens flauw.

Kaas f 19 a f 24 per 50 Ned. £.

Goeboter f 1.10 a f 1.16; Weiboter f 0.88 a f 0.96

DELFT, 6 Sept. De prijzen der Boter waren heden van f 46 tot f 57 naar kwaliteit.

WORMERVEER, 5 Sept. Ter kaasmarkt zijn aangebragt 47 stapels Kaas. De hoogste prijzen waren f 25 voor kleine en f 28 voor middelbare, per 50 Ned. £.

PURMEREND, 4 Sept. Ter kaasmarkt alhier zijn aangevoerd 215 stapels Kaas, waaronder 12 stapels middelbare. De hoogste prijzen waren voor kleine f 25 per 50 Ned. £. Middelbare niet genoteerd.

OMMEN, 5 Sept. Op de deze week alhier en omliggende plaatsen gehoudene veemarkten, waren de prijzen van het hoornvee lager. Ook van zwijnen en biggen waren de prijzen lager, alleen de beste schapen werden tot zeer hooge prijzen met vluggen handel verkocht. De prijzen der weekmarkt waren: Rogge (oude) 152/2 £ f 7.75 a f 8; nieuwe dito 130 £ wak f 5 a f 5.50; dito dito 147 £ wak f 5.50 a f 6.20; Boekweit (oude) wak f 7.50 a f 8.50; dito nieuwe niet aangevoerd; Boter per $\frac{1}{2}$ vat, 1ste kwal. f 19; 2de kwal. f 17.50 a f 18; Kippen-Eijeren f 2 per 100 stuks; Was f 102 per 50 Ned. £; Koehuiden per Ned. £ f 0.34 a f 0.35; Kalfsvellen (nuchteren) f 1.80 a f 2.10.

ELST, 4 Sept. Doordien de meeste paarden bij de houders vóór de markt waren opgekocht, zoo werden er gisteren buitengewoon weinig ter markt geprezen teerd, en bepaalde het getal zich slechts tot 180 stuks. Door de tegenwoordigheid van vele vreemde, voornamelijk Saksische kooplieden, was de handel zeer levendig, bijzonder in de 1½ jarige ruipaarden, waarvoor men bedong van f 140 tot f 210; minder handel was er in de 1½ jarige merriepaarden, alhoewel de verkochten van f 200 tot f 270 hebben opgebracht. De veulens werden opgekocht van f 80 tot f 120; doordien er geen Fransche kooplieden aanwezig waren, zoo was in vier, vijf en zesjarige paarden geen handel.

De telegraaf meldde gisteren het volgende:

PARIJS, 6 Sept. Garibaldi is den 5den te Salerno ontscheept; men verwacht een veldslag den 7 September tusschen Novera en Salerno.

TURIJN, 6 Sept. Alhier wordt de meening verkondigd, dat het beginsel der non-interventie niet zal zijn in acht genomen, zoolang de Paus de vreemde troepen niet zal hebben weggezonden, die hij tegen zijne naburen heeft vereenigd! Men kan ernstige rustverstoringen verwachten, indien men er niet toe besluit om ze te verspreiden. De Paus moest begrijpen, dat hij voor den vrede van Italië uit den abnormalen toestand behoort te treden, die het geduld van alle mogendheden heeft uitgeput.

(Het schijnt alzoo, dat men toch ontzag heeft voor die vreemde troepen! Maar het pauselijk goevernement zal zoo dwaas niet zijn, als het Napolitaansche, dat ten gerieve der revolutiekraaijers zijne regimenten Zwitsers heeft ontbonden. Het blijkt nu waarom het geschied is.)

(Bovenstaande telegrammen zijn gisteren reeds in de laatste Nummers onzer oplage medegedeeld.)

De telegraaf meldde heden het volgende:

PARIJS, 7 Sept. De *Moniteur* bevat het volgende bericht uit Napels van gisteren: Garibaldi bevindt zich te Eboli nabij Salerno. De troepen des Konings zijn bij Capua zaamgetrokken. De Koning begeeft zich derwaarts, en van daar naar Gaëta. De hoofdstad is rustig. De koninklijke overheidspersonen blijven in hunne betrekkingen werkzaam.

MARSEILLE, 7 Sept. Volgens berigten uit Konstantinopel is te Ternovo een oproer uitgebroken en men voedde nog ernstiger vrees voor Philippopoli, waar eene ijverige Slavonische propaganda bestaat. Oostenrijk maakte zich gereed om 2000 man naar Syrië te zenden. De berigten omtrent de te Balbek, te Bekaa, te Cafferbaram en in de dorpen rondom Saint-Jean-d'Acra gepleegde moorden worden bevestigd. Groote angst heerscht in Palestina. Fuad-pacha had een rapport ingezonden waarin gewag werd gemaakt van het dezertieren van veldmanschappen; het leger, waarop men niet veel kan

kenen, vorderde vijftien duizend piasters wegens achterstallige soldij. Te Konstantinopel waren de troepen rustig; vele gewapende Montenegrijnen kwamen aldaar dagelijks aan.

LONDEN, 7 Sept. De *Morning Chronicle* zegt dat de zege van Garibaldi zal gevolgd worden door opstanden in Dalmatië, Kroatië en Bosnië.

Daily News berigt dat de Engelsche vrijwilligers voor Garibaldi de volgende week naar hunne bestemming zullen vertrekken.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 6 Sept. De *Constitutionnel* heeft gemeld dat Rusland en Pruisen besloten hadden ieder een korps van 6000 man naar Syrië te zenden. Dit wordt nu door de *Patrie* en den *Pays* stellig gelogenstraft; die bladen verzekeren, dat het Fransche expeditieleger voldoende wordt geacht door de mogendheden, om de zending, welke het is opgedragen, te vervullen. Wijders verklaren die bladen, dat de terugroeping der Oostenrijksche schepen, gestationeerd aan de Syrische kust, het gevolg niet is van in het Oosten ontstane oneensgezindheid of van de Oostersche zaken, maar dat het Weener kabinet bij de terugroeping dier schepen niets anders in het oog heeft gehad dan den meer en meer verwikkelden toestand in Italië, en de noodzakelijkheid om zijn smaldeel in de Adriatische Zee te versterken.

In hooge kringen heeft men veel gesproken van lord Clarendons komst in deze hoofdstad, en zijne veelvuldige konfrentiën met den prins von Reuss, die sedert het vertrek van den heer Pourtalès met het Pruisische gezantschap is belast. Den 20de der vorige maand, zoo leest men in een korrespondentie, had hij na den Prins von Reuss verlaten te hebben een zamenkomst met den Keizer van zeer langen duur. 't Is bekend dat de Keizer zich levendig beklaagde over het gedrag van het Engelsch ministerie jegens Frankrijk en verklaarde persoonlijk beleedigd te zijn; maar wat niet algemeen is bekend, is dat lord Clarendon volstrekt niet getracht heeft datgene te verzachten, wat Napoleon in het gedrag van het Engelsch ministerie beleedigends vond.

Hij verklaarde dat dit gedrag geregtvaardigd werd door dat des Keizers, ter zake van Nizza en Savoye; dat men zich in Engeland gekrenkt had gevoeld doordien, tegen zijne voor Zwitserland gunstige verklaringen, de aanhechting was bewerkstelligd, daarbij Chablais en Faucigny begrepen; dat de Engelschen gelijk hadden hun zeemagt te vermeederen, nadat Frankrijk de zijne had verdubbeld; dat Engeland steeds zou zorgen dat zijne meerderheid ter zee gehandhaafd werd.

Wijders zegt de korrespondentie dat toen lord Clarendon Saint-Cloud verliet men heeft opgemerkt dat hij zich tot den prins van Reuss begaf, terwijl men geloofde dat de rede, door lord Palmerston in den nacht van den 23de en 24de gehouden, het resultaat van dat belangrijk onderhoud is geweest.

Volgens de bewering van een regeringsblad zou het ongenoegen van den Keizer wegens des Pausen besluit om de organisatie van zijn leger en zijne verdediging aan generaal Lamoricière op te dragen — die een van Napoleons politieke bestrijders is — veel hebben bijgedragen tot de staatkundige gedragslijn, welke de Fransche Keizer thans volgt. Te Rome is de Fransche invloed tegen Lamoricières handelingen magteloos geweest; maar, zegt het bewuste blad, te Parijs zal een nederlaag van den generaal niet onaangenaam wezen, en het gouvernement zal zich weinig gelegen laten zijn aan de desorganisatie van het pauselijk leger en zijne nederlaag, die onvermijdelijk schijnt.

Een partikulier schrijven uit Genève geeft een verhaal van het gebeurde aldaar, bij den doortocht der Franschen van Gex, die den Keizer te Thonon begroet hadden. Volgens dat schrijven zouden de uitjouwelingen niet tegen de Franschen, maar tegen de Zwitsers gerigt, welke door hunne landgenooten van een politieke demonstratie werden beschuldigd, terwijl de Zwitsersche autoriteiten, daarop gevolgd, zouden zijn uitgeloopt door de Franschen, die „Leve de aanhechting!“ riep.

Maar de Fransche bladen behelzen geheel andere bijzonderheden en leggen alle schuld op de inwoners, en ook op de overheid van Genève.

Naar men verzekert, heeft dan ook de Fransche minister van Buitenlandsche Zaken eene nota gezonden naar Bern, waarin van de Zwitsersche regering inlichtingen worden gevraagd omtrent de beleedigingen en mishandelingen, bedoelde Fransche reizigers zijn blootgesteld geweest. De heer Thouvenel spoort, naar men verzekert, in deze nota de bondsregering ten nadrukke aan, een onderzoek naar het gebeurde in te stellen en degenen, welke zich aan het beleedigen van de Fransche driekleur-vlag hebben schuldig gemaakt, te straffen.

In verscheidene Italiaansche bladen leest men dat in Sicilië een bataljon priesters is opgericht, waarbij geen leeken worden aangenomen. Dat bataljon zal 150 man sterk zijn. Het heeft tot roeping de ziekenverpleging in het leger; doch die geestelijken zijn tevens met eene karabijn gewapend, om ingeval van nood zich zelve en hunne hulpbehoevenden te beschermen.

Men zegt dat het huis Rothschild alhier uit Napels een aanzienlijke waarde aan kostbaarheden als anderzins, Koning Frans II behoorende, ontvangen heeft.

Hetgeen gezegd is in Engelsche bladen van het protest van baron Gros, ten gevolge waarvan een oogenblik de krijgsverrichtingen der Britsche magt in China vertraagd werden, schijnt te Parijs een onaangename indruk te hebben gemaakt: de *Patrie* loochent het verhaalde met een drift, die dien indruk duidelijk verraad.

Men spreekt van het vertrek des Spaanschen ambassadeurs den heer Mon. De *Opinion Nationale* herinnert bij die gelegenheid, dat hij door koningin Isabella belast was, met de mededeeling aan het Fransche gouvernement van het aan den Koning der Beide-Siciliën gedane voorstel, om in Spanje de wijk te nemen, ingeval de revolutie hem dwong zijn Rijk te verlaten.

Uit *Pont L'Evêque* wordt geschreven, dat daar, na de gemeente-verkiezingen op den 18 en 19 Aug. jl., er nog zes leden moesten worden gekozen voor den gemeenteraad, en de burgemeester zich bijgevolg den 25 ter bestemder plaatse begaf, doch er niemand vond; eenige oogenblikken later verscheen slechts één kiezer en niemand meer, zoodat de burgemeester verplicht was na verscheidene uren wachtens, de vruchteloze zitting op te heffen.

ENGELAND.

LONDEN, 4 Sept. Te Dublin bevindt zich een vlugteling uit Syrië die voornemens is eene inzameling van gelden voor de noodlijdende Christenen in het Oosten te doen. 't Is de Eerwaarde heer Richard Palgrave, een zoon van den met roem bekenden geleerde sir Francis Palgrave. De jonge Palgrave studeerde te Oxford, diende daarna als luitenant bij de infanterie te Bombay, bekeerde zich tot het Katholicismus, nam zijn ontslag en reisde naar Rome, waar hij spoedig de priesterwijding ontving en in de orde der Jezuïeten trad. In Syrië heeft hij als missionaris elf jaren doorgebracht. Hij is ooggetuige van het bloedbad te Damaskus geweest en redde zich door de vlugt.

Het Garibaldistiesch komitee zou te Glasgow Dinsdag jl. bereids 160 en te Edimburg 110 vrijwilligers verkregen hebben. Onder anderen meldde zich aan een twaalfjarige knaap uit Dalkeith, die om te beginnen, zeide hij, als tamboer nuttig kon zijn. Bitterlijk weende de strijd lustige jongen, toen het komitee hem naar zijn vader te Dalkeith terugzond.

Uit Amerika wordt gemeld dat de beruchte Walker weder een inval in Centraal-Amerika heeft gedaan. Die voorlooper van de Piemontesche school en Amerikaansch aanhechter of inlijver, zooals de berigtgever hem noemt, is te Truxillo in de republiek van Honduras geland en heeft de stad ingenomen, die slechts zwakken weerstand bood. Bij deze gelegenheid wordt de vraag geopperd of lord Palmersion, die met leede oogen ziet dat de magt der Vereenigde Staten zich tot in Centraal-Amerika uitbreidt en de landengte van Nicaragua of die van Tehuantepec sluit, met plezier de behaalde zegen der aanhechtingspolitiek te Truxillo zal vernemen, of dat hij een troost zal vinden in de zegepraal der Walkersche beginselen in de Truxillos van Zuid-Italië. Immers generaal Garibaldi is niet minder gelukkig in zijne ondernemingen, dan die zeeschuimer van een Walker in de zijne.

Er zijn berigten ontvangen nopens het Amerikaansche fregat de *Niagara*, welke de Japansche gezanten naar hun land terug voert. De gezanten hadden het grootste gedeelte van het prachtige huisraad, waarmede men ter hunner eer de kajuit versierd had, doen opruimen om op geheel Oostersche wijze op een vloerkleed te kunnen huizen. Dagelijks namen zij zeven of acht maaltijden, rookten, speelden op het schaakbord en streken over hunne teenen, welke bezigheid hun veel troost en genoegen scheen te geven.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 3 Sept. Luidens de jongste uit Rome ontvangen berigten, vreesde men er dat Garibaldi niet aan de grenzen van den Kerkelijken Staat zou stand houden; maar ze overschrijden. In de Marken en in Umbrië heerscht in den hoogsten graad gisting. Het voorstel volgens sommige berigtgevers, door kardinaal Antonelli gedaan, dat de Katholieke mogendheden in Europa het pauselijk grondgebied zouden waken, zou als mislukt kunnen worden beschouwd, daar Frankrijk, naar beweerd wordt, gewaagd heeft er in toe te treden.

De ontvangst van Kossuth te Como heeft hier een zeer onaangename indruk gemaakt; naar men zegt zou de Hongaarsche volksmanneling in den laatsten tijd verscheidene keeren in konfrentie met agenten van

graaf Cavour zijn geweest. Dat zijne reis naar Italië met zijne politieke plannen in verband is, daaraan wordt hier niet getwijfeld.

Aan de *National Zeit.* wordt van hier geschreven dat de Fransche gezant ook hier vertoogen heeft gedaan wegens de vijandigheid, welke in de Oostenrijksche pers tegen Frankrijk uitkomt. Hij gaf zijn verwachting te kennen dat hierin door de Oostenrijksche Regering zou voorzien worden, waarop werd geantwoord dat de Regering nog geen aanleiding had gevonden om op grond der bestaande perswetten daartegen te handelen, terwijl werd aangemerkt dat bladen, blijkbaar met het Fransche gouvernement in aanraking, dagelijks tegen Oostenrijk een taal voerden volkomen geschikt om de Oostenrijksche pers, en wel die welke met het Oostenrijksche gouvernement in geen aanraking is, tot heftige aanvallen aan te hitsen.

Uit München wordt uit goede bron verzekerd dat de Koning van Beieren, van wege het Russische hof, speciaal is genoodigd geworden om den Tzar te Warschau te ontmoeten, en dat ook prins Karel, veldmaarschalk en generaal inspekteur van het Beijersche leger, verzocht is bij de alsdan daar plaats hebbende groote militaire manoeuvres tegenwoordig te zijn. Door beiden zou de uitnodiging aangenomen wezen.

Uit Kassel wordt gemeld, dat de groote meerderheid der verkiezingen in den geest der konstitutie van 1831 is uitgevallen. De Regering zou werkelijk, in geval de Kamers, zoo als verwacht wordt, zich ten voordeele dier konstitutie verklaren, maatregelen nemen tegen de Stenden, zoo als in Silezië zijn aangenomen. De door de bladen aangekondigde terugkomst van den heer von Sydow te Kassel in 't laatst van den herfst wordt voor een waarschuwing gehouden, dat de Pruisische Regering de gebeurtenissen te Kassel oplettend zal gadeslaan.

Uit Straatsburg wordt het volgende aan de *Karlsruher Zeit.* geschreven:

Hoe men te Parijs het beginsel, dat ieder volk regt heeft zijne taal te spreken, ten aanzien van den Elzas en Lotharingen begrijpt, daarvan strekke dit tot voorbeeld. Bij het jaarlijksch examen in het Lyceum te Straatsburg is een Parijsch kommissaris tegenwoordig, die bij de uitdeeling der prijzen een op de feestelijkheid toepasselijke rede houdt. 't Was gewoonlijk een lid der akademie, maar dit jaar werd generaal Morin, die volstrekt geene bediening bekleedt, welke met deze zijne zending rijmt, herwaarts gezonden. In zijne redevoering klaagde hij er onder anderen over dat een deel der geestelijken in den Elzas er te sterk op aandringt om het geestelijk onderwijs in de Duitsche taal te geven, en verwachtte dat deze kleine vermaning dankbaar zou worden aangenomen. Nu zal waarschijnlijk de geestelijkheid gedwongen worden het geestelijk onderwijs in 't Fransch te geven. Maar de Lotharingsche geestelijkheid heeft gezamenlijk daartegen geprotesteerd. Men zegt dat ook de geestelijkheid in den Elzas een verandering in dien geest zal doen.

Bij ministerieel besluit is bevolen dat de als handelsartikelen in omloop zijnde portretten van Garibaldi in beslag genomen en niet in 't Rijk zullen geduld worden.

BERLIJN, 6 Sept. Eergisteren is te Gotha de vergadering der Duitsche nationale vereeniging geopend. Na verwerping van eenige voorstellen, die een tegen het komitee vijandige strekking hadden, werden van de drie voorstellen van het komitee twee aangenomen en een ingetrokken. De aangenomen voorstellen betreffen: 1°. de bevordering van eenheid in de bondstaten en de invoering eener rijks-konstitutie, en 2°. het aandringen op het verleenen van amnestie aan alle politiek veroordeelden in de bondstaten. Het ingetrokken voorstel strekte tot oprigting van een centraal bestuur, een militair oppergezag en een Duitsch parlement.

STADSNIEUWS.

242ste Staats-Loterij. (Prijzen van 7 1000 en daarboven) 5de Klasse, 12de Lijst: N° 10 99 / 5000, N° 11892 / 10 000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 7 September.

GETROUWD (4 Sept.): J. J. van H. de Markas.
BEVALLEN (4 Sept.): C. J. H. de Grave, Z.
(5 Sept.): J. M. A. T. Kijp.
OVERLEDEN (2 Sept.): D. S. van der Pijp, 41 j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 6 Sept. België 2½ pc. 56p; 4½ pc. 96¾ p; 5½ pc. 102 g. Nation. 58; Spanje 1¾ pc. 39¼; 3 pc. 47½.

PARIJS, 6 Sept. 3 pc. Rente 67.90; 4½ pc. id. 97.90; Fr.-Oost. Spoorw. 47. —; Credit mobilier 680. —; 3 pc. Spanje —; 1¾ pc. id. —; Spanje Passive —; Russ. Spoorw. Aktiën —; Rom. Leening 78.

MADRID, 5 Sept. Spanje 3 pc. 48.90; 1¾ pc. 40.90.

LONDEN, 6 Sept. Cons. 9¾ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexik 21½ a —; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id.

